

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kateřiny Horákové a soudců Mgr. Ing. Davida Bokra a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

navrhovatele: [osobní údaje navrhovatele]

bytem [adresa]

zastoupený JUDr. Tomášem Ficnerem, Ph.D.

advokátem, sídlem Moskevská 947/12, 360 01 Karlovy Vary

za účasti společnosti: Bohemia - lázně a. s., IČO 45357218

sídlkem Sadová 5, 360 01 Karlovy Vary

zastoupené Mgr. Martinem Vovsíkem, advokátem

sídlkem Malá 43/6, 301 00 Plzeň

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti konané dne 30. června 2016, k odvolání navrhovatele proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. března 2018, č. j. 49 Cm 115/2016-147,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku I. potvrzuje ve správném znění, že se zamítá návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti B - lázně a. s. konané dne 30. června 2016, týkajícího se rozdělení zisku společnosti B – lázně a. s. za rok 2015.
- II. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. mění jen tak, že výše náhrady nákladů řízení společnosti B - lázně a. s. činí 32 912 Kč; jinak se potvrzuje.
- III. Navrhovatel je povinen zaplatit společnost B – lázně a. s. k rukám jejího právního zástupce na náhradě nákladů odvolacího a dovolacího řízení částku 28 674,66 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně v záhlaví uvedeným usnesením zamítl návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti B – lázně a. s. (dále jen, „společnost“), kterým byla schválena zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti včetně roční účetní závěrky a návrhu na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2015 a zpráva o vztazích (výrok I.) a uložil navrhovateli povinnost zaplatit společnosti na náhradě nákladů řízení částku 27 104 Kč (výrok II.).

2. Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

- navrhovatel je akcionářem společnosti;

- dne 30. června 2016 se konala valná hromada společnosti (dále jen, „valná hromada“), jíž se navrhovatel zúčastnil (prostřednictvím svého zástupce);

- dle pozvánky na program valné hromady byla mimo jiné, „zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti včetně roční účetní závěrky a návrhu na vypořádání hospodářského výsledku za rok 2015 a zpráva o vztazích“;

- na valné hromadě byla podána zpráva představenstva o hospodaření a stavu majetku společnosti (vycházející z výroční zprávy společnosti za rok 2015, účetní závěrky za totéž období a zprávy

auditora k účetní závěrce, přičemž výroční zprávu v písemné podobě obdrželi všichni akcionáři před konáním valné hromady), jakož komentář k hospodářskému výsledku společnosti a důvodům, které přinesly snížení výnosů za uvedené období. V této souvislosti byl rovněž nastíněn výhled budoucích hospodářských výsledků společnosti;

- představenstvo navrhlo, „schválit rozdělení zisku ve výši 3 756 489,65 Kč tak, že na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a nerozdělený zisk 864 439,65 Kč“. Zástupce navrhovatele přednesl protinávrh, podle něhož by akcionářům byla vyplacena dividendy 700 Kč na akcii, nikoliv jen 50 Kč na akcii a dále vznesl dotaz, proč dividendy zůstávají na stejné úrovni a proč tantiémy rostou;

- valná hromada přijala usnesení, kterým schválila účetní závěrku za rok 2015 a rozdělení zisku za rok 2015 v celkové výši 3 756 489,65 Kč tak, že na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a nerozdělený zisk činí 864 439,65 Kč; usnesení bylo přijato 75,33 % hlasů přítomných akcionářů, proti bylo 24,67 %;

- navrhovatel vznesl proti přijatému usnesení protest, v němž uvedl, že, „podíl na zisku vyplácený na akcii je nízký, protože hospodářská situace společnosti umožňuje vyšší výplatu“, a poukázal na nepoměr s tantiémami, jejichž výše narostla, zatímco výše dividend zůstala stejná;

- společnost měla na účtu nerozděleného zisku za předchozí účetní období 233 472 000 Kč.

3. Na tomto skutkovém základě soud prvního stupně poté, kdy kromě dodržení zákonné prekluzivní lhůty shledal i aktivní věcnou legitimaci navrhovatele k podání předmětného návrhu, s odkazem na § 428 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /dále jen, z. o. k.“ /, dovodil, že valná hromada byla řádně svolána, byla usnášení schopná. S programem valné hromady byli akcionáři řádně a včas seznámeni prostřednictvím pozvánky, která obsahovala veškeré náležitosti; akcionářům byly před konáním předmětné valné hromady k dispozici potřebné písemné podklady, o nichž bude na valné hromadě jednáno. Program valné hromady byl zcela vyčerpán. Navrhovatel se valné hromady zúčastnil, podal proti přijatému usnesení, kterým bylo rozhodnuto o rozdělení zisku společnosti, protest.

4. Soud prvního stupně předně zdůraznil, že na pořadu jednání valné hromady bylo rozdělení zisku za rok 2015 ve výši 3 750 000 Kč, nikoliv také rozdělení zisku na účtu nerozděleného zisku z minulých let. Protest navrhovatele považoval pouze za projev, jiného hodnotícího názoru“ na výši dividendy, valnou hromadou jednoznačně přehlasovaný. Navrhovatel v protestu nenamítal nedodržení procedur před hlasováním, zejména nedostatečné odůvodnění návrhu představenstva, ani porušení stanov či zákona. Soud prvního stupně konstatoval, že o protinávru navrhovatele na vyplacení dividendy ve výši 700 Kč nemohla valná hromada rozhodnout, neboť by tím mnohonásobně překročila zisk, vytvořený v roce 2015. Rozdělení zisku z let minulých přitom nebylo předmětem jednání valné hromady. Nárůst tantiém o necelých 10 % soud prvního stupně považoval za přiměřený; na tantiémy připadá celkem částka 380 000 Kč, což představuje 5 300 Kč měsíčně na každého člena představenstva a dozorčí rady.

5. Soud prvního stupně uzavřel, že nebylo porušeno právo navrhovatele podílet se na zisku společnosti ve smyslu § 348 odst. 1 z. o. k. ; předmětem valné hromady bylo pouze rozdělení zisku na základě výsledku hospodaření společnosti za rok 2015 ve výši 3 750 000 Kč. Rovněž nebylo porušeno právo navrhovatele na vysvětlení dle § 357 a § 358 z. o. k. . Na jím vznesený dotaz na valné hromadě bylo odpovězeno; navrhovatel v průběhu valné hromady odpověď neoznačil za neurčitou, nedostatečnou ani neúplnou, nepožadoval doplnění vysvětlení, byť této možnosti využít mohl a dotázat na bližší specifikaci podnikatelského záměru představenstva.

6. Soud prvního stupně neaplikoval § 260 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), neboť je třeba sledovat zájem na stabilitě společnosti a jejím hospodaření a zájmu na platnosti rozhodnutí přijatého valnou hromadou drtivou většinou všech akcionářů.

7. Z výše uvedených důvodů proto soud prvního stupně podaný návrh zamítl.

8. O nákladech řízení soud prvního stupně rozhodl s odkazem na § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Ve věci úspěšné společnosti přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 27 104 Kč, spočívající v odměně za právní zastoupení v rozsahu 8 úkonů právní služby po 2 500 Kč, včetně 8 režijních paušálů po 300 Kč, navýšené o 21% DPH.

9. Proti usnesení soudu prvního stupně podal navrhovatel odvolání, v němž nesouhlasí se závěry soudu prvního stupně. Navrhl, aby odvolací soud odvoláním napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

10. Odvolatel namítá, že soud prvního stupně na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a současně danou věc nesprávně právně posoudil; argumentaci soudu prvního stupně považuje za nedostatečnou a jeho závěr za nepřezkoumatelný.

11. Odvolatel uvádí a shrnuje důvody, jež jej vedly k podání předmětného návrhu; svou argumentaci blíže rozvádí. Shodně jako před soudem prvního stupně zejména poukazuje na to, že společnost má krátkodobý finanční majetek – peníze ve výši 11 473 000 Kč, na účtech v bankách 132 123 000 Kč, a dále nerozdělený zisk z minulých let ve výši 233 472 000 Kč. Tento však představenstvo společnosti žádným způsobem nezohlednilo. Odvolatel má za to, že představenstvo nedostatečným způsobem uvedlo důvody, pro které valné hromadě navrhlo ke schválení rozdělení zisku ve výši 3 756 489,65 Kč. Dle odvolatele nebyla uvedena žádná relevantní data vysvětlující hospodářský výsledek společnosti za rok 2015. Odvolatel má rovněž za to, že došlo k porušení jeho práva na vysvětlení dotazů na valné hromadě, představující porušení zákona. K důsledkům porušení tohoto práva odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. ledna 2009, sp. zn. 29 Cdo 3009/2007, uveřejněné v časopise Soudní judikatura, číslo 11, ročník 2009, pod číslem 169, jakož i judikaturu tam citovanou. Absence relevantního odůvodnění návrhu představenstva na ne/rozdělení zisku, jakož i porušení práva akcionářů na vysvětlení navrhovaného ne/rozdělení zisku podle § 357 odst. 1 a § 358 odst. 2 z. o. k. představují porušení zákona, které v dané věci vyústí ve vyslovení neplatnosti napadeného usnesení valné hromady. Odvolatel opakovaně poukazuje na skutečnost, že schválená výše dividend ve výši 2 512 050 Kč neodpovídá hospodářské situaci společnosti.

12. Odvolatel rovněž nesouhlasí se závěrem soudu prvního stupně, týkající se posouzení jím učiněného protestu. Tento byl učiněn, jelikož přijaté usnesení valné hromady je v rozporu s právními předpisy a stanovami, když je primárně porušováno právo akcionáře na podíl na zisku deklarované v § 348 odst. 1 z. o. k .

13. Odvolatel dále nesouhlasí s posouzením otázky náhrady nákladů řízení. Namítá, že k vyhlášení rozhodnutí mělo dojít 26. května 2017, k čemuž nedošlo v důsledku pochybení soudu prvního stupně, který zapomněl společnost poučit. V tomto důsledku se konala další dvě jednání (31. května 2017 a 27. února 2018) a dle odvolatele bylo namístě v případě nákladů řízení spojených s těmito jednáními aplikovat ustanovení § 150 o. s. ř.

14. Společnost s argumentací odvolatele nesouhlasí, proto navrhla odvoláním napadené usnesení soudu prvního stupně jako věcně a právně správné potvrdit.

15. Společnost se k jednotlivým výhradám odvolatele vyjadřuje, zejména namítá, že odvolatel zcela pomíjí, co bylo předmětem jednání valné hromady. Předmětem jednání valné hromady společnosti bylo vypořádání hospodářského výsledku společnosti za rok 2015; výplata nerozdělené zisku z let minulých však vůbec předmětem jednání dané valné hromady nebyla. Společnost rovněž zdůrazňuje, že výše dividend se ustanovuje na základě hospodářského výsledku, který je předmětem rozhodování valné hromady. Nárůst výše tantiém není dle společnosti neodůvodněný ani neúměrný. Je logické, že členové představenstva a dozorčí rady mají nárok na odměnu za výkon své funkce. Společnost se rovněž vyjadřuje k otázce navrhovatelem vzneseného protestu z hlediska

jeho obsahu, jakož i k otázce odůvodnění navrhovaného rozhodnutí o rozdělení zisku. Společnost své námitky k argumentaci odvolatele blíže rozvádí.

16. Společnost dále dodává, že se v rámci řízení před soudem prvního stupně dovolala ustanovení § 260 odst. 1 o. z.

17. Odvolací soud předchozím usnesením ze dne 11. listopadu 2019, č. j. 14 Cmo 201/2018-189, usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. změnil tak, že vyslovil neplatnost usnesení valné hromady společnosti, týkajícího se rozdělení zisku společnosti za rok 2015 (výrok I.); zároveň rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů (výrok II.).

18. Předně odvolací soud uvedl, že v průběhu odvolacího řízení navrhovatel odstranil nesoulad mezi obsahem podaného návrhu, resp. jeho tvrzeními, v kontextu s požadovaným petitem. Je zřejmé, že navrhovatel výslovně brojí pouze proti části napadeného usnesení valné hromady, a to proti rozdělení zisku. Proti této části přijatého usnesení valné hromady podal i protest; proti zbývajícím částem přijatého usnesení o schválení účetní závěrky za rok 2015 výhrady nemá, rovněž je zřejmé, že o zbývajícím obsahu bodu 4 programu zprávy valná hromada ani nehlasovala.

19. Odvolací soud konstatoval, že klíčovou otázkou je posouzení ne/platnosti napadeného usnesení přijatého valnou hromadou o rozdělení zisku. Odvolací soud zdůraznil, že z obsahu protestu je zřejmé, v čem navrhovatel spatřuje důvody neplatnosti usnesení o rozdělení zisku. Na rozdíl od soudu prvního stupně pak odvolací soud dospěl k závěru, že důvody, které vedly představenstvo k navrhovanému rozdělení zisku, nejsou vůbec v pozvánce na valnou hromadu uvedeny, a nebyly určitým a srozumitelným způsobem vysvětleny ani na zasedání valné hromady. Není proto zřejmé, z jakého důležitého důvodu byla částka 233 472 000 Kč ponechána na účtu nerozděleného zisku. Absence relevantního zdůvodnění návrhu představenstva na rozdělení zisku představuje porušení zákona, jež může vyústit ve vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Navrhovatel jako akcionář byl zkrácen na svých právech (bylo porušeno jeho právo na podíl na zisku, jakož i jeho právo na vysvětlení - § 348, § 357, § 358 z. o. k.). Přijaté napadené usnesení valné hromady o rozdělení zisku je závažným rozhodnutím, představujícím podstatný a významný zásah nejen do práv navrhovatele, ale i do práv všech akcionářů, a proto odvolací soud neshledal důvody pro postup podle § 260 o. z. Odvolací soud proto vyslovil neplatnost napadeného usnesení valné hromady.

20. K dovolání společnosti Nejvyšší soud usnesením ze dne 14. října 2020, č. j. 27 Cdo 927/2020-231, zrušil shora uvedené usnesení odvolacího soudu a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

21. Nejvyšší soud se jednak s odkazem na § 407 odst. 1, § 408 odst. 3 a § 421 odst. 2 písm. h) z. o. k. zabýval otázkou pořadu jednání valné hromady rozhodující o rozdělení zisku, jakož otázkou vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady z důvodu, který nebyl uveden v protestu (§ 424 z. o. k.).

22. Zdůraznil, že v projednávané věci bylo v pozvánce, v rámci pořadu jednání valné hromady svolané na 30. června 2016, která měla rovněž projednat a schválit účetní závěrku za rok 2015, uvedeno, „vypořádání hospodářského výsledku za rok 2015“. Dle účetní závěrky činil zisk vytvořený v roce 2015 částku 3 756 489,65 Kč a návrh usnesení o rozdělení zisku, uvedený v pozvánce zněl tak, že, „na dividendy bude vyplaceno 2 512 050 Kč, na tantiémy 380 000 Kč a na účet nerozdělného zisku 864 439,65 Kč“. Tudíž nemůže být žádných pochyb o tom, že valná hromada mohla rozhodovat toliko o rozdělení zisku ve výši 3 756 489,65 Kč, vytvořeného v předchozím účetním období (v roce 2015). O rozdělení doposud nerozděleného zisku z minulých let (ve výši 233 472 000 Kč) by valná hromada mohla (na předmětném zasedání) rozhodnout toliko za splnění podmínky § 408 odst. 3 z. o. k. .

23. K možnosti soudu vyslovit neplatnost usnesení valné hromady z důvodu, který nebyl uveden v protestu dovolací soud s odkazem na ustanovení § 424 z. o. k. a ustálenou judikaturu týkající se

účelu, formy a obsahu protestu, uvedl, že právě v úpravě protestu se promítá povinnost akcionářů chovat se ke své společnosti čestně a loajálně (§ 212 odst. I věta první o. z.). Má-li kterýkoliv z akcionářů za to, že jsou zde okolnosti, pro které by soud mohl vyslovit neplatnost usnesení přijímaných valnou hromadou, je jeho povinností, „vyložit karty na stůl“ tak, aby společnost mohla vady buď napravit, anebo aby byla alespoň varována před tím, že přijatá usnesení mohou být (z důvodů, na které akcionář poukázal), „zneplatněna“ rozhodnutím soudu. Jestliže tak žádný akcionář (ani jiná oprávněná osoba) neučiní, nemůže se z důvodu, který mohl uplatnit formou protestu, dovolávat neplatnosti dotčeného usnesení valné hromady.

24. Důvod, který nebyl uplatněn formou protestu, může vést k vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady v řízení zahájeném akcionářem toliko tehdy, je-li splněna některá z výjimek uvedených v § 424 odst. 1 z. o. k. (k jejich výkladu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. prosince 2019, sp. zn. 27 Cdo 787/2018). V opačném případě soud v řízení o návrhu akcionáře na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady k důvodům, které nebyly uplatněny formou protestu na valné hromadě, nepřihlédne, a to ani tehdy, jsou-li tyto důvody dány a odůvodňují-li vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady.

25. Dovolací soud dodal, že soud je při posuzování platnosti usnesení valné hromady vázán návrhem a z jiných než navrhovatelem uplatněných důvodů nemůže platnost usnesení valné hromady posuzovat.

26. Dovolací soud uzavřel, že, „shledal-li odvolací soud důvod neplatnosti usnesení valné hromady v absenci zdůvodnění z jakého důležitého důvodu byla částka 233 472 000 Kč ponechána na účtu nerozdělného zisku, ačkoliv rozdělení této části zisku nebylo na pořadu jednání valné hromady, a vyslovil-li odvolací soud v projednávané věci neplatnost usnesení valné hromady z důvodu, který nebyl (ač mohl a měl být) uplatněn akcionářem (či některou z dalších oprávněných osob) formou protestu, je jeho rozhodnutí nesprávné.“ V podrobnostech pak odvolací soud odkazuje na odůvodnění usnesení dovolacího soudu a závěry tam uvedené.

27. Odvolací soud, aniž by ve věci nařídil jednání, neboť účastníci řízení s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili (§ 214 odst. 3 o. s. ř.), znovu přezkoumal usnesení soudu prvního stupně i řízení jeho vydání předcházející (§ 212 a § 212a o. s. ř.) a neshledal odvolání důvodným.

28. Odvolací soud nejprve připomíná, že navrhovatel výslovně brojí pouze proti části napadeného usnesení valné hromady, a to proti rozdělení zisku. Proti této části přijatého usnesení valné hromady podal i protest; proti zbývajícím částem přijatého usnesení o schválení účetní závěrky za rok 2015 výhrady nemá, rovněž je zřejmé, že o zbývajícím bodu 4 programu zprávy valná hromada ani nehlasovala.

29. V dané věci jde pouze o právní posouzení věci. Odvolací soud, vycházející ze závazného právního názoru dovolacího soudu, proto uzavírá, že předmětná valná hromada konaná dne [datum] mohla rozhodovat toliko o rozdělení zisku ve výši 3 756 489,65 Kč, vytvořeného v předchozím účetním období (v roce 2015). Jak ostatně bylo avizováno v pozvánce na předmětnou valnou hromadu, tomuto bodu programu odpovídal i návrh usnesení valné hromady a jeho zdůvodnění. Rozdělení doposud nerozdělného zisku z minulých let (ve výši 233 472 000 Kč) zařazeno na program jednání napadené valné hromady nebylo. V pozvánce na předmětnou valnou hromadu tento bod programu uveden nebyl, tudíž zcela logicky absentuje i tomu odpovídající návrh usnesení a jeho zdůvodnění. O rozdělení této části zisku by předmětná valná hromada mohla rozhodnout jen za splnění předpokladů § 408 odst. 3 z. o. k., k čemuž v daném případě nedošlo. Jinak řečeno, nepožádali-li akcionáři o dodatečné zařazení záležitosti neuvedené na pozvánce na valnou hromadu, případný postup dle § 408 odst. 3 z. o. k. nepřipadá do úvahy.

30. Není tedy pochyb o tom, že napadená valná hromada mohla rozhodovat pouze o rozdělení zisku vytvořeného v předchozím účetním období (tj. v roce 2015), jak bylo uvedeno v pozvánce

na valnou hromadu (jakož i samozřejmě o dalších záležitostech v pozvánce uvedených, které však navrhovatel nenapadá). O rozdělení nerozděleného zisku z minulých let však na předmětném zasedání rozhodnout nemohla, jelikož tento bod nebyl na jejím programu (nebyl uveden na pozvánce a ani nebyl dodatečně zařazen za splnění předpokladů § 408 odst. 3 z. o. k.).

31. Navrhovatelův protest proti přijatému usnesení valné hromady se však týkal právě jen zmíněné záležitosti neuvedené na pozvánce na valnou hromadu. Navrhovatel podaným protestem nebrojil proti samotnému usnesení rozdělení zisku za rok 2015, nýbrž tímto vytýkal, že při rozdělování zisku nebyl žádným způsobem zohledněn nerozdělený zisk z minulých let ve výši 233 472 000 Kč (tj. rozdělení doposud nerozděleného zisku z minulých let v uvedené výši). Jelikož navrhovatel neprotestoval proti přijatému usnesení valné hromady, nýbrž jeho protest je polemikou a výhradami k otázce, jež nebyla na program valné hromady zařazena, nelze proto k tomuto jeho protestu přihlížet. Z tohoto důvodu se navrhovatel nemůže domáhat vyslovení neplatnosti předmětné valné hromady; podmínky pro přezkum napadeného usnesení valné hromady dle § 424 z. o. k. naplněny nebyly.

32. Vzhledem k výše uvedenému odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. jako věcně správné potvrdil (§ 219 o. s. ř.) pouze ve správném znění, odpovídajícím požadavku navrhovatele.

33. V závislém výroku II., týkajícím se náhrady nákladů řízení společnosti, jej pak změnil pouze co do její výše / § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř.; ve zbývajícím rozsahu ho potvrdil. Společnosti náleží na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně správně částka 32 912 Kč.

34. Při stanovení výše odměny advokáta odvolací soud vyšel z příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách za poskytování právních služeb (advokátní tarif); kdy základem je tarifní hodnota 50 000 Kč (§ 9 odst. 4 písm. c/ advokátního tarifu) a odměna za jeden úkon právní služby podle § 6 odst. 1, § 7 bodu 5 advokátního tarifu činí 3 100 Kč.

35. Za řízení před soudem prvního stupně činí dle obsahu spisu náhrada nákladů řízení 32 912 Kč a sestává se ze, z odměny ve výši 24 800 Kč za 8 úkonů právní služby po 3 100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (příprava a převzetí právního zastoupení, vyjádření k návrhu, účast při ústním jednání dne 24. února 2017, 21. dubna 2017, 31. května 2017, 27. února 2018, vyjádření k podání navrhovatele ze dne 7. června 2017, závěrečný návrh); k tomu 8 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 2 400 Kč; navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř. ve výši 5 712 Kč.

36. Ve věci úspěšné společnosti odvolací soud přiznal dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 a § 243g odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení, jež jí vznikly v řízení před odvolacím soudem a v dovolacím řízení, a to v plném rozsahu. Úspěšné společnosti náleží náhrada nákladů řízení v celkové výši 28 674,66 Kč.

37. Za řízení před odvolacím soudem činí náhrada nákladů řízení 10 560,66 Kč a sestává se z odměny ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. g), k) advokátního tarifu (odvolání, účast u jednání odvolacího soudu dne 11. listopadu 2019); k tomu dva režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč, dále pak dle § 14 advokátního tarifu náhrada za zmeškaný čas ve výši 600 Kč (6 půlhodin po 100 Kč) a cestovní výdaje dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 1606,66 Kč (cesta Plzeň – Praha a zpět, 201,6 km, při průměrné spotřebě 7,4 l nafty na 100 km, ceně nafty 33,60 Kč, a sazbě základní náhrady za používání silničních motorových vozidel ve výši 4,10 Kč za 1 km v souladu s vyhláškou č. 333/2018 Sb.), navýšené o DPH podle § 137 odst. 3 o. s. ř.

38. Za řízení před dovolacím soudem činí náhrada nákladů řízení 18 114 Kč a sestává se ze zaplaceného soudního poplatku za podané dovolání ve výši 14 000 Kč, odměny za 1 úkon právní služby ve výši 3100 Kč dle § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu (podání dovolání), k tomu 1

režijní paušál 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a podle § 137 odst. 3 o. s. ř. DPH ve výši 714 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni.

Praha 6. dubna 2021

Mgr. Kateřina Horáková
předsedkyně senátu